

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

Изх. N

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И С К А Н Е

от тричленен състав на
Върховния административен съд

по чл. 150, ал. 2 от Конституцията на Република България
и чл. 10, ал. 1 от Закона за Върховния административен съд
за установяване на противоконституционност
на чл. 127, ал. 9, изр. 2 от
Закона за устройство на територията

ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определения от 11.01.2006 г., на основание чл. 10, ал. 1 от ЗВАС във връзка с чл. 150, ал. 2 от Конституцията на Република България, са спрени производствата по адм. д. № 9744/05 г. и адм. д. № 9745/05 г. по описа на Върховния административен съд и е постановено сезиране на Конституционния съд за установяване на противоконституционността на чл. 127, ал. 9, изр. 2 от Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2.01.2001 г., изм., бр. 41 от 24.04.2001 г., бр. 111 от 28.12.2001 г., бр. 43 от 26.04.2002 г., изм. и доп., бр. 20 от 4.03.2003 г., бр. 65 от 22.07.2003 г., бр. 107 от 9.12.2003 г., изм., бр. 36 от 30.04.2004 г., изм. и доп., бр. 65 от 27.07.2004 г., изм., бр. 28 от 1.04.2005 г., в сила от 1.04.2005 г., изм. и доп., бр. 76 от 20.09.2005 г., бр. 77 от 27.09.2005 г., изм., бр. 88 от 4.11.2005 г., бр. 94 от 25.11.2005 г., бр. 95 от 29.11.2005 г., изм. и доп., бр. 103 от 23.12.2005 г., изм., бр. 105 от 29.12.2005 г.).

Съгласно тази разпоредба не подлежат на обжалване заповедите на министъра на регионалното развитие и благоустройството за одобряване на общи устройствени планове.

1. Съгласно чл. 120, ал. 1 от Конституцията на РБ съдилищата осъществяват контрол за законност на актове и действия на административните органи, а съгласно ал. 2 гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените със закон.

Принципът на съдебния контрол върху актовете на администрацията е основополагащ за функционирането на прогласеното с чл. 8 от Конституцията разделение на властите. Правомощието за изключване със закон на административни актове от съдебен контрол е изключение от този принцип и може да бъде прилагано само като такова за целите, за които е предоставено от Конституцията.

Обстоятелството, че тя не сочи тези цели изрично, нито сочи предпоставките, при които правомощието възниква, не означава, че то е постоянно на разположение на законодателната власт и може да бъде упражнявано от нея свободно спрямо който и да било произволно избран административен акт. Напротив, то възниква само тогава, когато с оглед спецификата на акта изключването му от съдебен контрол се налага за осъществяването на признат от закона интерес, съпоставим по ценност с интереса от съдебен, чрез него и на граждански, контрол върху изпълнителната власт. При това изключването не може да ограничава други конституционно защитени ценности, интереси и права, освен ако ограничаването им със закон е допустимо по силата на самата Конституция и е съразмерно по степен с целта, с която се въвежда .

2. Общите устройствени планове, чрез разпорежданията си по чл. 106 и чл. 107 от ЗУТ и чрез подробните устройствени планове, които следва да им съответстват (чл. 103, ал. 3 вр. ал. 2 ЗУТ), определят начина на ползване на поземлените имоти. Ограничавайки по този начин изначалното правомощие на свободно ползване на вещта, те се явяват административни актове, засягащи собственика ѝ и като такива би следвало да подлежат на съдебен контрол съгласно чл. 120, ал. 2 от Конституцията.

3. Зад атакуваната разпоредба не може да бъде открит легитимен интерес, който да налага изключването на общите устройствени планове от съдебен контрол, още по-малко такъв, който да е съпоставим с фундаменталното значение на последния, ето защо атакуваната разпоредба противоречи на чл. 120, ал. 2 от Конституцията.

Съгласно чл. 17, ал. 1 от Конституцията правото на собственост се гарантира и защитава от закона, а съгласно ал. 3

частната собственост е неприкосновена. На защита подлежи и всяко отделно правомощие, съставлящо правото на собственост.

Необжалваемостта на плановете пряко ограничава конституционно установеното право на защита на собствеността, въпреки че възможност за подобно ограничение със закон Конституцията не предвижда. Необжалваемостта засяга и неприкосновеността на частната собственост, когато тя е предмет на общия устройствен план. На тези основания разпоредбите противоречат съответно на чл. 17, ал. 1 и ал. 3 от Конституцията.

ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

МОЛИМ, на осн. чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България, да се произнесете по настоящото искане за установяване на противоконституционност на чл. 127, ал. 9, изр. 2 от Закона за устройство на територията.

Заинтересувани страни са:

1. Народното събрание;
2. Министерският съвет;
3. Върховният административен съд;
4. Върховният касационен съд;
5. министърът на правосъдието;
6. министърът на регионалното развитие и благоустройството.

СЪДЕБЕН СЪСТАВ:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/ГЕОРГИ АНГЕЛОВ/

ЧЛЕНОВЕ:

1./ГАЛИНА СОЛАКОВА/

2./МАРИЯНА ДЕЧЕВА/